

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

91. An sit laudabilis talis consuetudo, ut Episcopus consecret simul in
Missa cum Episcopo illam celebrante? Idem est de Sacerdotibus in prima
Missa concelebrantibus. Et notatur, quod hic casus olim ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

stanti absoluant cum Episcopo, curando tamen cum illo absolvere, eaque ratione cessat illud inconueniens consecrandi Calicis ab eo, qui panem non consecrauit. Item cessat illud quod species vini sumantur ab eo, qui non consecrauit illas. Item quod aliquando Episcopus non consecrat Calicem, nam qui non consecrauit panem non consecrat Calicem, & species vini semper sumuntur a solo Episcopo, & hic semper, & in omni euentu consecrat iuxta dicta. Tandem cessat inconueniens dicendi verba supra materiam consecratam, quia non dicuntur a Sacerdotibus illis cum absoluta intentione, sed sub conditionibus praedictis.

2. Sed aduersus superius dicta opponuntur duo inconuenientia, primum est, quod etiam admittit tota doctrina praedicta, adhuc fieri potest, ut quis utramque speciem consecrauerit, quia simul cum Episcopo utramque formam verborum absoluerit, & tamen non perficiat sacrificium; quia non sumit, & participat de speciebus a se consecratis, nisi tantum de vna panis. Ad hoc inconueniens Cardinalis Lugo de Sacram. Euchar. disp. 11. sect. 8. num. 173. respondet non oblat. Verum quia Coufch. in 2. quast. 73. art. 1. dub. 5. num. 95. & alij asserunt esse iuris diuini, Dicastillus n. 245. respondet esse quidem iuris diuini praecipuum, sed pro praecipuo celebrante, non pro omnibus in nostro casu; (sicut in illo Cardinalium cum Pontifice consecrantium) solum Episcopum esse praecipuum celebrantem illum iam diximus sumere utramque speciem. Quod autem Christus solum praecipuo celebranti id mandauerit, ex ipso vsu Ecclesiae iam dicto colligimus.

3. Secundo non obstat supra dictis aliud inconueniens, nam posita nostra sententia, sequeretur, quod aliquando quis consecrauit panem, & non consecrat Calicem, quia fieri potest, ut verba consecrationis panis simul cum Episcopo absoluat, atque adeo consecrat panem, postea vero non simul absoluat consecrationis verba pro Calice, atque adeo Calicem non consecrat, quod videtur inconueniens, consecrare scilicet, solum vnam partem, & non aliam, cum sit de iure diuino utramque consecrare, & non vnam sine alia, ut dicimus in eodem tractatu sequente dubit. illam 12. Et confirmari potest contra nos ad hominem: quia ideo diximus eum qui non absoluit simul cum Episcopo consecrationem panis, non debere habere intentionem consecrandi Calicem, non consecrat Calicem non consecrato a se pane, ergo vice versa erit inconueniens consecrasse panem, & non consecrate postea Calicem, cui periculo se exponit.

4. Sed ad hoc inconueniens docti, ut semper solet, respondet Dicastillus num. 237. Sicut proximo inconuenienti non respondebamus, scilicet, praecipuum diuinum utramque consecrandi, sicut & utramque sumendi, non esse pro omnibus, sed pro praecipuo celebrante, idque colligi ex vsu ipso Ecclesiae, quia; cum exponat illos Neomytas ei periculo non consecrandi utramque, sed alterutram, videtur ipsa Ecclesia dispensare cum eis, ut si quantum moraliter possint, procurent simul cum Episcopo finiri consecrationem, sit satis, ut non peccent, etiam si aliquin sit periculum non consecrandi utramque speciem.

Quae doctrina si admittatur, satis probabiliter evitabitur inconueniens. Supponit autem haec doctrina, quod praecipuum consecrandi utramque speciem pro alio, praeter praecipuum celebrantem sit a sola Ecclesia, ita ut quando recepta sententia Theologorum docet iure diuino esse obligationem utramque speciem consecrandi, id intelligendum sit de solo praecipuo celebrante, quod sane difficile potest efficaciter impugnari, maxime cum hic casus sit rarissimus, &

Tom. I V.

in illo etiam debeat esse aliquis, qui utramque consecrat, atque adeo nunquam fiat sacrificium, quin utraque species, saltem ab vno principali consecratur, atque id est, quod videtur Christus praecipue intendisse. Possemus ulterius respondere, esse diuersam rationem de consecratione Calicis supposita non consecratione panis, & de consecratione panis cum periculo non consecrandi Calicem, & hanc consecrationem pro eo casu licere, non illam. Nam qui consecrat Calicem, postquam non assecutus fuit consecrationem panis, quia re ipsa non simul cum Episcopo absoluit formam consecrationis panis, certo, & infallibiliter sine intentione consecrandi panem consecrat, & intendit consecrate Calicem, cum iam panis ab alio, & non a se supponatur consecratus; qui vero consecrat panem simul cum Episcopo, illum consecrat cum intentione, & ipse consecrandi Calicem, licet per accidens, & praeter intentionem non succedat. Et haec omnia docet Dicastillus vbi supra, cui adde Ochagauia de Sacram. tract. 3. de ministrar. Euchar. quast. 3. num. 7.

5. Vnde non grauabor hic apponere verba Patris Amici de Sacram. disp. 24. sect. 8. num. 214. vbi sic ait. [Dices de iure diuino esse, ut qui consecrat, simul sumat quae consecrauit; ergo si omnes concelebrantes utramque speciem consecrauerunt omnes debent utramque speciem sumere, neque in hoc dispensare potest Ecclesia.]

6. Respondetur: multos negare hoc esse de iure diuino, quod inter alios sentire videtur Suarez disp. 75. de Sacrific. sect. 5. ad finem; proinde potuit iuxta hanc sententiam ab Ecclesia dispensari. Secundo, esto sit de iure diuino, potuit tamen illud per iuris interpretationem ab Ecclesia declarari, in hoc casu ad factum Christi representandum non obligare; vti per eandem iuris interpretationem in Parasceue declarat ad mortem Christi representandam; ea die Sacerdotem non obligari ad consecrandam materiam, quam offert, & consumit, sed posse etiam ab alio consecratam, offerre & consumere.

RESOL. XCI.

An sit laudabilis talis consuetudo, ut Episcopus consecret simul in Missa cum Episcopo?
Idem est de Sacerdotibus in prima Missa concelebrantibus.

Et notatur, quod hic casus olim contingebat in Summo Pontifice, quo solemniter celebrante, Presbyteri Card. olim concelebrabant; & idem seruabatur in Sacerdotibus, qui Episcopo rem diuinam solemniter facienti assisteabant, sed neuer casus est in vsu. Ex p. 12. tr. 1. Resol. 91.

S. I. ET negatiue videtur respondendum, quia non desunt Catholici Theologi, qui loquentes de Sacerdotibus concelebrantibus cum Episcopo in prima Missa damnant hanc consuetudinem: sic Durandus in 4. distinct. 33. quast. 2. Palatius quast. 4. subsecunde Gabriel lect. 6. in Canon. Missa, Sotus eadem distinct. art. 3. fundamentum est, quia huiusmodi consuetudo multis periculis est exposita; nempe, ut Episcopus qui est principalis minister, vel nil efficiat, si a celebrantibus Sacerdotibus praeniatur, vel ut isti otiose verba consecrationis proferant, si Episcopus prius consecrauit, vel ut ab aliquo, ex his dicantur verba supra materiam iam consecratam, cum humano modo impossibile sit, omnes Sacerdotes in valde numerosa ordinatione, in eodem prorsus instanti physico, absoluerent prolationem verborum.

Kk 2 2. Sed

Sup. hoc in tom. 3. tr. 1. Resol. 48. §. Nota etiam cursum post med. vers. Accedit, & in to. 2. tr. 1. Resol. 128. §. Sed. inter med. & fin. cursum in vers. Cum prohibitum sit.

Sup. hac consuetudine in tom. 3. tr. 1. Resol. 48. §. Nota etiam ante med. & in §. Et ideo.

